

ΑΠΟΦΑΣΗ 3ΑΜ/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΣΥΡΟΥ

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Γεώργιο Δημητρόπουλο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Νοεμβρίου 2014 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», που εδρεύει στο Δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νομίμως, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της δικηγόρο Εμμανουήλ Γεωργακάκη (Δ.Σ. Αθηνών).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1.

κατοίκου 2.

κατοίκου 3. κατοίκου

4. κατοίκου

και 5. κατοίκου

από τους οποίους οι πρώτος, τρίτος και πέμπτος εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιό τους δικηγόρο Ιωάννη Ξανθό και οι λοιποί δεν εμφανίσθηκαν ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 15.7.2014 αίτηση της, που κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό κατάθεσης 725/22.7.2014 και προσδιορίσθηκε για τις 9.10.2014. Κατά τη δικάσιμο

εκείνη το Δικαστήριο ανέβαλε τη συζήτηση της υπόθεσης για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρασταθέντων διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα με δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου στο ακροατήριο (που καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης ελλείψει τηρήσεως πρακτικού συνεδρίασης), παραιτήθηκε του δικογράφου της υπό κρίση αίτησης ως προς τους δεύτερο και τέταρτο των καθ' ων η αίτηση και επομένως, σύμφωνα με τα άρθρα 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, η υπό κρίση αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτούς.

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (όπως ισχύει μετά το ν. 3057/2002) «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών

συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 2 ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. ... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1, εδάφια β', γ', δ' και ε', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Εξάλλου, κατά τα άρθρο 55 παρ. 1 περ. α και 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου ως άνω νόμου, που σύμφωνα με το άρθρο 58 αυτού εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, κατά μεν το πρώτο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν μεταξύ των άλλων την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, κατά δε το δεύτερο «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ. 1 ... 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου

1 του προηγούμενου άρθρου. Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο». Ο νόμος, προβλέποντας και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις (δηλαδή τόσο του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. γ και δ, στη περίπτωση δηλαδή διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής στα πλαίσια της υποχρέωσης των τελευταίων να διαπραγματεύονται το ύψος αυτών, όσο και του άρθρου 56 παρ. 2, αν δηλαδή ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις) τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 56), εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους συμβάσεως και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση [αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η σύμβαση ή έστω πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη,

συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για το χρήστη (άρθρα 64, 65 και 66 ν. 2121/1993)], χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του ν. 703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δικαίων τιμών, συνάγεται ότι, η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγματεύσεως του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.α.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής εφόσον αυτή αφορά χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο

οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (ΜΠρΤρικ 274/2009 αδημ., ΜΠρΑθηνών 4846/2007 αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, πρβλ. Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ 374 υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία). Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι είναι νόμιμα συνεστημένος, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 6 και 7 του ν. 2121/1993, οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, των τραγουδιστών και των μουσικών, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του ν. 2121/93 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κλπ. για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι έχει συντάξει το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε κάλεσε τους καθ' ων η αίτηση (πρώτο, τρίτο και πέμπτο), οι οποίοι διατηρούν επιχειρήσεις καφέ-μπαρ αντιστοίχως στην και χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου και εικόνας στις επιχειρήσεις τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβή, πλην, όμως, οι τελευταίοι αρνούνται να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στις επιχειρήσεις τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη 2009 έως και 2013, κατά τις ειδικότερες διακρίσεις της αίτησης, δημόσια έργα τους από υλικούς φορείς ήχου και εικόνας, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητούν: α) να καθορισθεί από το δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που, ενιαία, οφείλεται για την χρήση των ετών 2009 έως και 2013, στα ποσά που αναφέρουν για καθένα από τους καθ' ων η αίτηση, β) να

υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των ως άνω ετών, προκειμένου (η αιτούσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων η αίτηση να της καταβάλουν το ήμισυ των ποσών αυτών, νομιμοτόκως κατά τις ειδικότερες διακρίσεις της αίτησης, άλλως από την επίδοση αυτής μέχρι την εξόφληση, καταδικαζομένων συγχρόνως στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης. Όμως, η με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα αίτηση, εισαγόμενη κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δεν είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήση η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε προηγούμενο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω (καθ' όλη τη διάρκεια των προηγουμένων ετών 2009 έως και 2013), για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν εν όλω μεταξύ των διαδίκων, λόγω της ιδιαίτερως δυσχερούς ερμηνείας των προαναφερόμενων κανόνων δικαίου που εφαρμόσθησαν (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ εν όλω τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ο φύλλο της με αριθμό/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σύρου
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη σε έκτακτη και
δημόσια στο ακροατήριό συνεδρίαση του στις ..5. 1. 2015

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημόσια)